

Зовем се **Слађана Анђелковић**. Имам 17 година.

Из Кормана сам.Основну школу сам завршила у Трњану.Имам специфичну жељу,а то је да будем возач камиона,зато сам и уписала смер возач моторних возила.Живим у петочланој породици.Моја породица,а поготово моји родитељи су ми највећа подршка.Мојом упорношћу и њиховом жељом да постанем образованија уписала сам ванредно школовање ,смер-техничар друмског саобраћаја.

Родитељима понос од првог дана школовања.

Оправдала сам њихова очекивања.Професори су ме изгласали за ученицу генерације.

Захвална сам мојим родитељима јер су они део мог успеха.

Поздравно СЛОВО Слађане Анђелковић, на матурској вечери

својим другарима и професорима;

За почетак, желим вам свима добро вече.

Генерацијо , захвалимо се једни другима, захвалимо се професорима, како на вечерњем присуству тако и на овоме што смо ми данас, јер су многи од њих имали удела.

Захвалимо се што смо једни друге учили, подучавали, подупирали и правдали. Заједно смо делили сузе, осмехе и успехе.

Надам се да ове године неће угасити сјај у нашим очима, да ћемо се увек по њему препознати, ја да ће сведочити о младости коју смо заједно делили. Професори , три године смо се борили са вама, против вас, ви са нама, уз нас али за нас. Коначно , данас смо сви као један. Изашли смо из школе пуни утисака и успомена, напола научени, јер човек се учи док је жив, а ми смо на почетку. Хвала професорима који су веровали и верују у паклене возаче, и који су помогли да постанемо бољи људи. Сви су нас сматрали за најгоре, али на крају смо обелели образа. Велико хвала разредни Тијани Дамјановић која нас је дочекала сам увела у средњошколски живот.

А посебно, велико хвала разредни НЕШИЋ Маји која је две године трпела наше хирове и несташлуке.

Како наша разредна каже, шта год било, она зна да смо на врху и ми смо за њу број 1, као и она за нас.

Шта друго осим оне старе, нека нас не раставе године што долазе.